

Nr 126.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning; given Stockholms slott den 16 februari 1934.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

K. Schlyter.

Förslag

till

Lag

**angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om
anstånd i särskilt fall med gälds betalning.**

Härigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning, vilken lag gäller till och med den 28 februari 1934, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 28 februari 1935.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 9 februari 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Enligt lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning äger Kungl. Maj:t, där det med hänsyn till svår penningkris prövas oundgängligen nödigt för tillgodoseende av allmänt väl, efter hörande av fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret medgiva gäldenär det anstånd med gälds betalning som av omständigheterna påkallas. Medgivandet skall avse viss tid, högst tre månader, men då synnerliga skäl därtill äro kan förlängning beviljas med högst tre månader varje gång. Medgives anstånd, äger Kungl. Maj:t tillika besluta anstånd med betalning av offentliga avgifter, vilka icke kunna för gäld anses. — Lagen gällde ursprungligen till och med den 28 februari 1933, men genom lag den 24 februari 1933 (nr 46) förordnades att den skulle äga fortsatt giltighet till och med den 28 februari 1934.

För närvarande åtnjuter icke någon gäldenär betalningsanstånd enligt ifrågavarande lag.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 20 januari 1933 av fråga om förlängning av lagens ursprungliga giltighetstid framhöll jag — jämte det jag åberopade ett särskilt skäl som numera upphört att äga giltighet — att en sådan förlängning med hänsyn till de såväl i vårt land som annorstädes rådande osäkra ekonomiska förhållandena syntes framstå såsom en befogad säkerhetsåtgärd. I angivna hänseende torde icke under den därefter förflutna tiden kunna anses ha inträtt någon väsentlig förändring. Det synes med hänsyn härtill lämpligt att den ifrågavarande lagen, ehuru för närvarande veterligen icke beträffande någon särskild gäldenär föreligger anledning till medgivande av sådant moratorium som lagen avser, erhåller ytterligare utsträckt giltighet. Förslag till lag om förlängning av moratorielagens giltighetstid, av innehåll att lagen skall gälla under ett år från utgången av innevarande månad, har därför upprättats inom justitiedepartementet.»

Föredraganden uppläser härefter det nämnda förslaget till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt

fall med gälds betalning av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 rege-
ringsformen avsedda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan
bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:
H. Stefenson.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här utslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 13 februari 1934.

Närvarande:

justitierådet EKLUND,
regeringsrådet ASCHAN,
justitieråden GREFBERG.
FORSSMAN.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 9 februari 1934, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet, hovrättsrådet G. A. Eriksson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 16 februari 1934.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG,
EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler
chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, lagrådets den 13 februari
1934 avgivna utlåtande över det den 9 februari 1934 till lagrådet remitterade
förslaget till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156)
om anstånd i särskilt fall med gälds betalning*; därvid föredraganden hem-
ställer att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87
regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter bi-
trädde hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprin-
sen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av
den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gösta Tidelius.